

MR

CARMEL - NIJMEGEN
DODDENDAAL 8

Nijmegen, 12 Maart 1935.

Beste Michiel en Gatsche,

Mijn hartelijkste gelukwensen op het feest van al weer een verjaardag. Och, och, wat worden we al oud. Het klimt maar steeds op. Gods zegen in het nieuwe jaar. Ik zal U morgenvroeg in de H. Mis bijzonder gedenken, opdat Onze Lieve Heer zijn bijzondereren zegen aan dit jaar schenke en het onder velerlei opzicht vreugde en blijdschap schenke. We mogen wel niet klagen en moeten God dankbaar zijn, maar er blijft toch altijd nog veel te wenschen over en laten we morgenvroeg dan eens bijzonder Onzen Lieven Heer vragen, dat Hij daarvan weder het een en ander geve. Ik gedenk U trouwens geregeld, U en de kinderen en de kleinkinderen. Ik heb al een paar keer bij U willen komen, ik was zelfs aardig in de buurt, maar ik kon er den tijd niet voor vinden, al was ik dan ook al in Leeuwarden. Het is altijd druk, maar ik maak het best, zoodat Ge waarlijk geen zorgen moet hebben. Ik dank U nog voor uw hartelijke brieven. Die doen me altijd goed. Ik krijg zooveel zakelijks, dat af en toe een echt lief briefje van Ugoklooster waarlijk welkom is. De laatste drie dagen heb ik zoek gebracht met de aangifte van de Doode Hand voor onze kerk hier, voor ons klooster en voor de beide scholen te Oss en Oldenzaal. Het Rijk zal er niet rijker van worden. Ze sloten allemaal met een groot nadeelig saldo, zoodat de Doode-handbelasting er geen vat op heeft. Maar het is maar een heel gecijfer en gepeuter. Zr. Maria en Zr. Barbara zijn allebei een beetje in den lappemand. We willen maar hopen, dat ze spoedig weer frisch en gezond zijn. Willibrorda was enkele dagen geleden ook nog een halfuurtje hier. Ze maakt het wel aardig goed. Henricus is springlevend. Ik hoop hem ~~met~~ de volgende week te zien. 22 Maart heb ik een lezing in Delft. Ik logeer dan aan de Pastorie. De dag in Groningen laatst was heel aardig. Ik heb daar veel plezier gehad en ze schenen ook heel tevreden over mij, wat ook prettig is. De lezing in Leeuwarden over de "riesche kloosters" was ook niet onaardig, maar het was toch niets bijzonders. Wel hebben ze me nog gevraagd mijn lezing af te staan ter publicatie. Ik zal nog eens zien. U kan er op rekenen, dat, zoodra ik kans zie, ik eens even aankom. Mijn hart is heel dikwijls bij U. Dag, prettige dag. Groeten aan de kinderen. In Chr. uw

J. Silas

J. Carm.